

Пригода в лісосмузі

Степан Олійник

Є в артілі у одній
Чоловік Карпо Крутій.
Чоловік, поглянеш збоку —
При здоров'ячку, ніврокуї
Як на техніку рівнять,
То, мабуть, він сил на п'ять!
Щоб схотів — звернув би гору!

— От кому в гарячу пору
Заробляти б трудодні! —
Всі казали. Але ні!

Мав Карпо той хитру вдачу:
Він возив молокоздачу.

Набере вершків бідон,
Запряже воли в фургон,
Звісить ноги через планку
Й "супроводжує" сметанку!

За селом Карпо Крутій,
В лісосмузі молодій,
По секрету, на хвилинку
Кожен день робив зупинку.

Озирнеться крадькома,
Чи людей навкруг нема,
Стане вище на фургона,
Встромить голову в бідона

І тайком сметану п'є...
Норми три, було, дає!
Вип'є глечик у запалі,
Крикне "гей!" і їде далі.

Через хитру вдачу ту
Вскочив ледар у біду:

Поправлявсь, п'ючи сметану,
Та й поправився зверх плану!

І недавно в лісосмузі
З ним біда случилась, друзі.

Вибравсь хвацько він на віз,
У бідон по плечі вліз,
А назад смикнув — о, боже! —
А назад — ніяк не може!

Довго смикався і вщух:
Не пускало біля вух!
Опустив Карпо долоні
Й думу думає в бідоні:

"Хоч мені тут є що їсти,
Та з бідона треба лізти.
Хоч і скрутно — як-не-як —
Треба ж вибратись однак!".

Смикав рівно й з вихилясом,
А воли собі, тим часом,
Постояли та й пішли
(Шлях той знали ж бо воли!)
Попід гору, там, де гречка,
До райцентра, до містечка!

Невідомо, що б було.
Та Карпові повезло!
Стрівсь якраз при цьому ділі
Голова його ж артілі.

Швидко дав Карпові лад,
Завернув воли назад
й на току, при цій нагоді,
Так страмив при всім народі,
Що котився полем сміх.

А Карпо сказав при всіх:
— Відтепер я, громадяни,

Вік не їстиму сметани!

Ще скажу громаді всій —
Я віднині не Крутій:
Хліб легкий шукать доволі,
Буду з вами, буду в полі! —

Так Карпа змінила, друзі,
Та пригода в лісосмузі.